

Sygn. akt: I 1 C 3250/20

## WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 marca 2021r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny Sekcja do spraw rozpoznawanych w postępowaniu uproszczonym w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia Małgorzata Żelewska

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 16 marca 2021r. w G.

sprawy z powództwa **W. W.**

przeciwko **B. (...) Niestandaryzowanemu Sekurytyzacyjnemu Funduszowi Inwestycyjnemu Zamkniętemu z siedzibą w G.**

o zapłatę

- zasądza od pozwanego B. (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w G. na rzecz powoda W. W. kwotę 766,12 zł (siedemset sześćdziesiąt sześć złotych i dwanaście groszy) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 13 listopada 2020r. do dnia zapłaty;
- zasądza od pozwanego B. (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w G. na rzecz powoda W. W. kwotę 1.128,80 zł (jeden tysiąc sto dwadzieścia osiem złotych i osiemdziesiąt groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygnatura akt: I 1 C 3250/20

## UZASADNIENIE

Powód W. W. wniósł pozew przeciwko B. (...) Niestandaryzowanemu Sekurytyzacyjnemu Funduszowi Inwestycyjnemu Zamkniętemu w G. domagając się od pozwanego początkowo zapłaty kwoty 2.055,82 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 13 listopada 2020r. do dnia zapłaty tytułem zwrotu nienależnego świadczenia oraz kwoty 50 zł tytułem zadośćuczynienia za krzywdę spowodowaną nieuzasadnioną egzekucją.

W uzasadnieniu pozwu powód podniósł, iż w dniu 28 grudnia 2016 roku Sąd Rejonowy w Legionowie zasądził od niego nakazem zapłaty kwotę 11.897,04 zł wraz odsetkami i kosztami procesu. Nakaz zapłaty został doręczony na nieprawidłowy adres powoda, co stało się podstawą uznania przesyłki za doręczoną na podstawie art. 139 kpc. Następnie, w oparciu o tytuł wykonawczy pozwany wszczął przeciwko powodowi egzekucję, która była prowadzona przez Komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Krakowa - Krowodrzy. Po uzyskaniu wiedzy o toczącej się z egzekucji powód zaskarżył nakaz zapłaty sprzeciwem, zaś postanowieniem z dnia 17 czerwca 2019 roku Sąd Rejonowy w Legionowie uchylił postanowienie o nadaniu klauzuli wykonalności. Pozwany cofnął pozew, co spowodowało umorzenie postępowania wywołanego powództwem wniesionym przez Fundusz. W toku prowadzonego postępowania egzekucyjnego wyegzekwowano od powoda łącznie kwotę 4.055,82 zł. Powód wskazuje, iż roszczenie dochodzone przez pozwanego było niezasadne, a prowadzenie egzekucji pozostawało niecelowe, stąd utracone przez powoda w toku postępowania środki podlegają zwrotowi. Komornik ustalił koszty postępowania na kwotę 2.510,54 zł, przy czym stwierdził, że co do kwoty 866,12 zł koszty zostały ściągnięte od powoda. Następnie, komornik uzupełnił postanowienie wskazując, iż koszty postępowania egzekucyjnego obciążają wierzyciela. Powód wystąpił do pozwanego w dniu 4 listopada 2020 roku z wezwaniem do zwrotu wyegzekwowanych świadczeń zakreślając trzydniowy termin do spełnienia świadczenia. W niniejszym postępowaniu powód domaga się zasądzenia jedynie części należności. Ponadto,

powód żąda zapłaty zadośćuczynienia, wskazując, iż egzekucja wiązała się dla niego ze stresem i niedogodnościami, piętnując go w środowisku społecznym.

(pozew k. 3-5)

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości, wskazując, że w dniu 17 listopada 2020 roku dokonał przelewu kwoty 3.289,70 zł na rachunek pełnomocnika powoda, a powód w dniu 19 listopada 2020 roku cofnął pozew co do części należności głównej w kwocie 1.289,70 zł oraz odsetek ustawowych od tej kwoty ze względu na zaspokojenie roszczenia przez pozwanego po wytoczeniu powództwa, a także cofnął pozew co do żądania zadośćuczynienia pieniężnego w kwocie 50 zł. Zdaniem pozwanego wniesione przez powoda powództwo w całości nie zasługuje na uwzględnienie i pozwany kwestionuje je co do zasady i wysokości. Pozwany przyznaje, że otrzymał od komornika łączną kwotę 3.289,70 zł w związku z prowadzoną egzekucją, lecz kwota ta została już powodowi zwrócona, natomiast co do kwoty 766,12 zł pozwany wskazuje, iż nie otrzymał od komornika tejże kwoty stanowiącej koszty egzekucji, co powoduje, że dochodzenie przez powoda tej należności jest nieuzasadnione.

(odpowiedź na pozew k. 34-35)

Postanowieniem z dnia 15 grudnia 2020 roku Sąd umorzył postępowanie w części tj. w zakresie żądania zapłaty kwoty 1.239,70 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od tej kwoty w związku ze skutecznym cofnięciem pozwu przez powoda w tym zakresie. Natomiast, postanowieniem z dnia 16 lutego 2021 roku Sąd umorzył postępowanie także w zakresie żądania zapłaty kwoty 50 zł tytułem zadośćuczynienia wobec cofnięcia pozwu.

(postanowienie z dnia 15 grudnia 2020 k. 27, postanowienie z dnia 16 lutego 2021 r. k. 53)

#### **Sąd ustalił następujący stan faktyczny:**

B. (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w G. wytoczył powództwo przeciwko W. W. o zapłatę kwoty 11.897,04 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 29 września 2012r. do dnia zapłaty, wskazując w pozwie adres niekatulany adres pozwanego (a powoda w niniejszej sprawie): Z., ul. (...).

(dowód: pozew k. 1-4 akt sprawy Sądu Rejonowego w Legionowie o sygnaturze I C 652/19)

Nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym w dniu 28 grudnia 2016r. w sprawie o sygnaturze akt I Nc 3360/16 Referendarz sądowy przy Sądzie Rejonowym w Legionowie nakazał W. W., aby zapłacił B. (...) Niestandaryzowanemu Sekurytyzacyjnemu Funduszowi Inwestycyjnemu Zamkniętemu w G. kwotę 11.897,04 zł wraz z ustawowymi odsetkami (od dnia 1 stycznia 2016r. wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie) od dnia 29 września 2012 roku do dnia zapłaty oraz kwotę 2.454,25 zł tytułem kosztów procesu.

(dowód: nakaz zapłaty k. 76 akt sprawy Sądu Rejonowego w Legionowie o sygnaturze I C 652/19)

Odpis nakazu zapłaty został doręczony W. W. na adres K. ul. (...) i został uznany za doręczony w trybie art. 139 kpc.

(dowód: koperta k. 79 akt sprawy Sądu Rejonowego w Legionowie o sygnaturze I C 652/19)

W dniu 11 października 2018r. Sąd Rejonowy w Legionowie nadał ww. nakazowi zapłaty klauzulę wykonalności.

(dowód: doręczenie tytułu wykonawczego k. 85 akt sprawy Sądu Rejonowego w Legionowie o sygnaturze I C 652/19)

Na podstawie ww. tytułu wykonawczego wierzyciel wniósł do Komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Krakowa – Krowodrzy w Krakowie o wszczęcie postępowania egzekucyjnego przeciwko W. W.. Postępowanie egzekucyjne było prowadzone pod sygnaturą KM 4844/18.

(dowód: wniosek egzekucyjny k. 1-1v akta Komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Krakowa – Krowodrzy w Krakowie o sygnaturze KM 4844/18)

W dniu 19 kwietnia 2019r. W. W. wniósł o uchylenie klauzuli wykonalności, wskazując, że nakaz zapłaty został doręczony na niewłaściwy adres, a także wniósł sprzeciw od nakazu zapłaty.

(dowód: sprzeciw k. 89-122 akt sprawy Sądu Rejonowego w Legionowie o sygnaturze I C 652/19)

Postanowieniem z dnia 17 czerwca 2019r. Sąd Rejonowy w Legionowie uchylił z urzędu postanowienie z dnia 11 października 2018r. o nadaniu ww. nakazowi zapłaty klauzuli wykonalności.

(dowód: postanowienie z dnia 17 czerwca 2019r. k. 124-126 akt sprawy Sądu Rejonowego w Legionowie o sygnaturze I C 652/19)

Pismem z dnia 31 października 2019r. B. (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w G. cofnął pozew.

(dowód: pismo procesowe z dnia 31 października 2019r. k. 133 akt sprawy Sądu Rejonowego w Legionowie o sygnaturze I C 652/19)

Postanowieniem z dnia 10 grudnia 2019r. Sąd Rejonowy w Legionowie umorzył postępowanie w sprawie.

(dowód: postanowienie z dnia 10 grudnia 2019r. k. 143 akt sprawy Sądu Rejonowego w Legionowie o sygnaturze I C 652/19)

W toku postępowania egzekucyjnego prowadzonego pod sygnaturą Km 4844/18 Komornik sądowy przy Sądzie Rejonowym dla Krakowa – Krowodrzy w Krakowie wyegzekwował od powoda kwotę 4.055,82 zł, przy czym pozwanemu wypłacono kwotę 3.289,70 zł.

(dowód: karta rozliczeniowa [w:] akta Komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Krakowa – Krowodrzy w Krakowie o sygnaturze KM 4844/18)

Postanowieniem z dnia 16 lipca 2019 roku Komornik sądowy przy Sądzie Rejonowym dla Krakowa – Krowodrzy w Krakowie umorzył postępowanie, a także w pkt 2 ustalił koszty postępowania egzekucyjnego na kwotę 2.510,54 zł, wskazując, że do kwoty 866,12 zł koszty te zostały pokryte przez dłużnika. Postanowieniem z dnia 25 września 2019r. Sąd Rejonowy dla Krakowa – Krowodrzy w Krakowie oddalił skargę wierzyciela na ww. postanowienie, wskazując, że postępowanie egzekucyjne zostało wszczęte niecelowo, gdyż składając wniosek o wszczęcie egzekucji wierzyciel podał nieaktualny adres dłużnika, a ryzyko zmiany orzeczenia o nadaniu klauzuli wykonalności w takim przypadku obciążało wierzyciela. Zdaniem Sądu w przypadku utraty mocy tytułu wykonawczego obciążenie dłużnika kosztami postępowania egzekucyjnego stanowiłoby nadużycie prawa podmiotowego. Postanowieniem z dnia 12 maja 2020r. Komornik uzupełnił ww. postanowienie z dnia 16 lipca 2019r. poprzez wskazanie, że koszty postępowania egzekucyjnego ustalone w pkt 2 obciążają wierzyciela.

(dowód: postanowienie z dnia 16 lipca 2019r. k. 26 akta Komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Krakowa – Krowodrzy w Krakowie o sygnaturze KM 4844/18, postanowienie Sadu Rejonowego dla Krakowa – Krowodrzy w Krakowie z dnia 25 września 2019r.k. 65-66 tamże, postanowienie z dnia 12 maja 2020r. k. 74 tamże)

Pismem z dnia 4 listopada 2020r. pełnomocnik powoda wezwał pozwanego do zwrotu środków wyegzekwowanych w postępowaniu prowadzonym przez Komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Krakowa – Krowodrzy w Krakowie pod sygnaturą KM 4844/18 w łącznej kwocie 4.055,82 zł w terminie 3 dni od dnia otrzymania wezwania. Wezwanie zostało pozwanemu doręczone w dniu 9 listopada 2020 r.

(dowód: wezwanie z dnia 4 listopada 2020r. k. 19-20 wraz z dowodem nadania k. 21 i potwierdzeniem doręczenia k. 22)

W dniu 17 listopada 2020r. pozwany zwrócił powodowi kwotę 3.289,70 zł, przy czym kwota 2.000 zł została zaliczona na poczet roszczenia dochodzonego w sprawie I 1 C 3232/20.

(dowód: potwierdzenie przelewu bankowego k. 25)

### **Sąd zważył, co następuje:**

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w całości na podstawie dowodów z dokumentów przedłożonych przez powoda oraz znajdujących się w aktach Sądu Rejonowego w Legionowie o sygnaturze I C 652/19 i aktach Komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Krakowa – Krowodrzy w Krakowie o sygnaturze KM 4844/18. Oceniając zebrany w niniejszej sprawie materiał dowodowy Sąd nie dopatrywał się żadnych podstaw do kwestionowania prawdziwości i wiarygodności wymienionych w ustaleniach stanu faktycznego dowodów z dokumentów urzędowych w postaci orzeczeń sądów powszechnych oraz postanowień komornika. Zgodnie z treścią art. 244 kpc wymienione powyżej dokumenty urzędowe korzystają z domniemania autentyczności i domniemania zgodności z prawdą wyrażonych w nich oświadczeń, zaś w toku niniejszego postępowania żadna ze stron nie kwestionowała powyższych domniemań w trybie art. 252 kpc. Ponadto, za wiarygodne i przydatne do rozstrzygnięcia sprawy Sąd uznał dowody z dokumentów prywatnych tj. pism wnoszonych przez strony w toku postępowania sądowego i postępowania egzekucyjnego, a także korespondencji stron. W przypadku dokumentów prywatnych również żadna ze stron nie podniosła zarzutów odnośnie autentyczności. W ramach swobodnej oceny dowodów Sąd uznał, że ww. dokumenty przedstawiają rzeczywisty przebieg postępowania rozpoznawczego oraz postępowania egzekucyjnego.

Podstawę prawną powództwa stanowiły przepisy art. 405 kc, zgodnie z którym kto bez podstawy prawnej uzyskał korzyść majątkową kosztem innej osoby, obowiązany jest do wydania korzyści w naturze, a gdyby to nie było możliwe, do zwrotu jej wartości.

Ostatecznie, wobec częściowego cofnięcia pozwu, spór sprowadzał się do oceny zasadności roszczenia o zwrot kwoty 766,12 zł wyegzekwowanej od powoda w toku postępowania prowadzonego przez Komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Krakowa – Krowodrzy w Krakowie pod sygnaturą KM 4844/18, a zaliczonej na poczet kosztów egzekucji. Strona pozwana podnosiła, że na dzień wszczęcia postępowania egzekucyjnego wierzyciel był uprawniony do wszczęcia postępowania egzekucyjnego wobec powoda, albowiem w dacie zainicjowania tego postępowania był w posiadaniu ważnego tytułu wykonawczego. Zdaniem pozwanego postępowanie może być uznane za niecelowe, zbędne i niezasadne tylko, gdy cel, któremu miało służyć został już osiągnięty bądź przy pomocy tego postępowania takiego celu nie można osiągnąć. Pozwany zarzucił powodowi, że nie udowodnił, iż w dacie wszczęcia postępowania egzekucyjnego pozwany wiedział o potencjalnej wadliwości tytułu wykonawczego. W ocenie Sądu argumentacja przedstawiona przez pozwanego jest całkowicie chybiona. Zważyć należy, iż postanowieniem z dnia 16 lipca 2019 roku Komornik sądowy przy Sądzie Rejonowym dla Krakowa – Krowodrzy w Krakowie w pkt 2 ustalił koszty postępowania egzekucyjnego na kwotę 2.510,54 zł, wskazując, że do kwoty 866,12 zł koszty te zostały pokryte przez dłużnika. Z kolei, postanowieniem z dnia 12 maja 2020r. Komornik uzupełnił ww. postanowienie wskazując, że koszty postępowania egzekucyjnego ustalone w pkt 2 obciążają wierzyciela tj. pozwanego. W świetle powyższego należało uznać, że powód zaspokoił dług pozwanego. Nie ulega wątpliwości, że jedną z postaci wzbogacenia jest zaoszczędzenie wydatku. W doktrynie wskazuje się, że zaoszczędzenie wydatku prowadzi do wzbogacenia (poza wypadkami, gdy chodzi o niezamierzoną korzyść niemajątkową), o ile jest to wydatek, który wzbogacony musiałby obiektywnie ponieść (por. K. Osajda (red.), Kodeks cywilny. Komentarz, 2021). W rozpatrywanym przypadku niewątpliwie pozwany zaoszczędził wydatku, który zgodnie z prawomocnym rozstrzygnięciem Komornika, zmuszony byłby zapłacić. Dlatego należało pozwanego uznać za bezpodstawnie wzbogaconego kosztem powoda.

Odnosząc się natomiast do zarzutu celowości postępowania egzekucyjnego należy wskazać, że postanowieniem z dnia 25 września 2019r. wydanym na skutek rozpoznania skargi wierzyciela na postanowienie komornika w zakresie ustalenia kosztów postępowania egzekucyjnego Sąd Rejonowy dla Krakowa – Krowodrzy w Krakowie przesądził, że postępowanie egzekucyjne zostało przez pozwanego wszczęte niecelowo. W uzasadnieniu tego orzeczenia wskazano, że składając wniosek wierzyciel podał nieaktualny adres dłużnika, a ryzyko zmiany orzeczenia

o nadaniu klauzuli wykonalności w takim przypadku obciążało wierzyciela. Zdaniem Sądu w przypadku utraty mocy tytułu wykonawczego obciążenie dłużnika kosztami postępowania egzekucyjnego stanowiłoby nadużycie prawa podmiotowego. Niezależnie od powyższego należy wskazać, że w judykaturze ugruntowany jest pogląd, iż postępowanie egzekucyjne jest niecelowo wszczęte, jeżeli już w chwili złożenia wniosku egzekucyjnego czynności podejmowane przez komornika nie mogły doprowadzić do zrealizowania obowiązku objętego tytułem wykonawczym, zaś wierzyciel jeszcze przed złożeniem wniosku egzekucyjnego mógł się o tym dowiedzieć i nie składać wniosku egzekucyjnego. Taka sytuacja zachodzi ewidentnie, gdy wierzyciel wnosząc powództwo podaje niewłaściwy bądź nieaktualny adres zamieszkania pozwanego, co prowadzi do domniemania doręczenia w trybie art. 139 kpc i uprawomocnienia się nakazu zapłaty w rzeczywistości bez wiedzy dłużnika. O ile nie można przypisać wierzycielowi celowego działania to jednak, co najmniej niedbalstwo, które nie może obciążać ani dłużnika, ani Komornika poprzez pozbawienie go wynagrodzenia za prowadzoną egzekucję (por. postanowienie Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 31 lipca 2014 r., II Cz 932/14, L.). Sąd rozpoznający niniejszą sprawę w pełni podziela powyższy pogląd prawny.

W związku z powyższym, na mocy art. 405 kc, Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda W. W. kwotę 766,12 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 13 listopada 2020r. do dnia zapłaty. Jeśli chodzi o datę początkową roszczenia o odsetki, to należy zważyć, że pismem z dnia 4 listopada 2020r. pełnomocnik powoda wezwał pozwanego do zwrotu kwoty 4.055,82 zł w terminie 3 dni od dnia otrzymania tego pisma. Wezwanie zostało pozwanemu doręczone w dniu 9 listopada 2020r., a zatem roszczenie stało się wymagalne z dniem 13 listopada 2020r.

O kosztach Sąd orzekł na mocy art. 98 kpc i uznając, że powód uległ tylko w nieznacznym zakresie (co do kwoty 50 zł z tytułu zadośćuczynienia co do której pozew został cofnięty), zasądził na rzecz powoda całość poniesionych przez niego kosztów procesu, na które składają się: opłata sądowa od pozwu (200 zł), opłata za czynności fachowego pełnomocnika powoda w stawce minimalnej (900 zł), opłata skarbową od pełnomocnictwa (17 zł), a także koszty korespondencji (11,80 zł). Podkreślić należy, iż pozwany winien zostać uznanym za stronę przegrywającą również co do kwoty uiszczonej w dniu 17 listopada 2020r., albowiem zapłata nastąpiła już po upływie wyznaczonego w wezwaniu do zapłaty terminu, który upłynął z dniem 12 listopada 2020r.